

la seca,
la meca i...

ANDRÉS
LUENGO

Andorrans i venecians

Vagi per endavant que les úniques Venècies que ens interessin són la de Jan Morris i la d'Evelyn Waugh a *Retorno a Brideshead*. La resta ens semblen pur decorat per al turisme de masses. Així que si en

parlem avui és per la perplexitat que a molts, servidor inclòs, ens ha deixat al cos l'elecció dels artistes per al pavelló nacional a la Biennial del 2015. Com que no hem vist els projectes -ni els veurem fins al maig que ve- parlarem tan sols del que sabem. I el que sabem és que en el que portem de mil·lenni -i més enllà- no havrem tingut per aquí dat notícia artística d'Agustí Roqué fins que ara fa un mes va cedir generosament i casualment una peça al Consell General. Hi ha qui

pensarà que es podria haver estalviat el gest: per una qüestió d'estètica o, com a mínim, de prudència, per allo d'evitar suspicàcies. I també que cal un vincle amb el país que vagi més enllà de l'estrictament burocràtic, ja ens entenem. Doncs uns i altres s'equivoquen. I els que pensin que hi convé córrer amb certa trajectòria al sarri, també: així ho diu el cas de Joan Xandri, ressuscitat el curs passat després de dos dècennis desaparegut i que ja ha fet el ple venecià. Ens

arrisquem que quan vegem les obres ens hàgim de cruspir aquestes paraules amb *chips*. Però costa poc imaginar-se la decepció monumental dels artistes que piquen pedra en aquest racó de món nostre i que han vist com dos noms que s'han mantingut en temps històrics al marge del xup-xup artístic s'enduen el gat a l'aigua. Tal com han anat les coses, si el concurs venecià ha rebut aquesta edició una desena de projectes, el 2016 no seran ni la meitat. Ens hi juguem un peix.

17.10.14

C/ Bonaventura Riberaigua, 39
Telèfon: 877 477 Fax: 863 800
Apartat de correus 2167, BP: 179
<http://www.diariandorra.ad>
diari@diariandorra.ad

Diari d'Andorra

Ramon Tena

MEDIADOR, FORMADOR EN GESTIÓ DE CONFLICTES I EDUCADOR EN DRETS HUMANS

“Que es respectin els drets humans depèn d'un mateix”

CINTA AUDI
de
prop

Què suposa estar en una llista així?
A la pràctica els que hi són actuen com a consultors externs del departament de Joventut del Consell d'Europa en l'àmbit de l'educació en drets humans, fan de formadors, redacten informes i fan de professors en representació del Consell a qualsevol dels països on els envïïn.

I per a Andorra?
Pot ser molt positiu, perquè implica tenir tots els contactes amb experts d'arreu d'Europa i ajuda a estar al dia de les polítiques que s'estan fent en l'àmbit europeu.

Està d'acord amb mi que el Consell d'Europa és un ens estrany per al ciutadà?
Sí, no hi arriba. Ha d'aprendre a

comunicar millor el que fa però que no som conscients dels beneficis que en podem obtenir.

Digui-me'n algun.
Com a país, el Consell té una xarxa de comitès tècnics amb els millors experts europeus i hi podem participar enviant experts del Govern. I com a ciutadà, en l'àmbit de la joventut, per exemple, hi ha múltiples formacions en les quals es pot participar.

Vostè fa educació en drets humans. Què vol dir això?
Són activitats de formació per promoure una societat més respectuosa amb els drets humans, per ajudar la gent a ser conscient que depèn d'un mateix que es respectin.

I com estem en la matèria aquí?
No només ho hem de veure com quelcom que han de respectar els estats, també és una responsabilitat de cada ciutadà. Per exemple, quan una persona fa un comentari a la web del Diari, s'ha de preguntar si està respectant els drets dels altres amb segons qui-

XAVIER PUIG

» **És el primer andorrà membre del 'pool of trainers' del Consell d'Europa**
Amb 35 anys acaba d'accedir a una base de dades de la institució europea per a formadors. A la llista s'hi accedeix per competències i mèrits professionals.

nes afirmacions. No podem deixar els drets només en mans de l'administració, perquè si no passarà com aquell conte en què hi ha diferents persones en un vaixell al voltant d'un forat i tots miren i esperen que el capità el tapi... I al final s'acaba enfonsant.

Vostè, quan no s'ha sentit respectat?

Com a estudiant andorrà a Catalunya, per exemple, de vegades amb l'administració. O, fa uns dies, un funcionari del país, cansat, em va dir: "No t'he de donar explicacions de res." Doncs no, això no ho hem d'acceptar.

Amb la crisi s'estan deixant de respectar drets mínims.

Sí, amb la crisi la gent té por. I si hi ha el temor de perdre la feina, per exemple, es deixen passar certes coses. Són equilibris difícils, però si no s'està d'acord amb les retallades, a Andorra qui surt a protestar?

A què ho atribueix? Som una societat passiva, individualista o és una qüestió cultural?

Diria que és una combinació. Entenc que hi hagi por a perdre la feina però potser ens hem tornat una mica més *comodons* perquè en els darrers 30 o 40 anys, en general, no hem hagut de lluitar pels drets humans, ho veiem com una cosa garantida. Però també cal dir que hi ha molts joves que lluiten i promouen els drets.

Servei cada 2 hores NOVATEL

andorrrabybus.com

Consulta els horaris de les nostres destinacions a: www.andorrrabybus.com

ANDORRA ▶ BARCELONA ANDORRA ▶ TOULOUSE ANDORRA ▶ GIRONA

Av. Tarragona, 42 AD500 Andorra la Vella Tel.: +376 803 789 novatel@andorrrabybus.com

8437001255993

08184